

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Odsherreds Efterskole

Efterskolen i Odsherred

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

SIDEN SIDST.

Så har redaktionen igen rykket for et bidrag til elevbladet og jeg iler med i kortfattet form at bringe de seneste facts om hvad der er sket. Først og fremmest glædes jeg over at kunne meddele, at vi nåede at få køkkenet færdigt til tiden, ja, endog kunne give Kirsten 2 hele dage til indflytning. Dette blev selvfølgelig fejret på behørig vis med indvielse, oven i købet 2 gange. Først blandt eleverne og siden blandt medarbejdere, bestyrelse og håndværkere. At vi kunne melde klar til tiden, var dog ikke ensbetydende med, at vi nu kunne slappe af, for d.19. august tropede 87 forventningsfulde elever op til starten på et skoleår, der gerne skulle føre til forøget lærdom, udvikling og fællesskab. De 41 piger og 46 drenge fordelte sig jævnt på klasserne, som vi forøvrigt udvidede i antal, så kvotienten nu kan holdes på max. 16 elever pr. klasse. Vi måtte desværre tage afsked med de sidste to, af den oprindelige stab fra 1972, nemlig Poul Erik Nielsen og Willy Helbo. Må jeg her give udtryk for taknemmelighed for samarbejde og venskab i de 7 spændende år og ønske Guds velsignelse over jeres fremtidige virke.

Vedrørende deres afløsere, henviser jeg til andet sted her i bladet, men ønsker jer nye velkommen til samarbejde og fællesskab til gavn, glæde og velsignelse for vore elever. Endelig bemærker jeg, at redaktøren ikke har givet mig mere plads i bladet, hvorfor I må vente til næste gang med planer og andre nyheder herfra.

J.M.

PRÆSENTATION.

Navn: Hans Henrik Jørgensen

Adresse: Torvevangen, Asnæs

Fag: Matematik og gymnastik

Ansæt: 1.8 1979 på O.E.

Fritid: Sport - især forbøld

Iøvrigt: Deler avis og andre for-
nødenheder med Anette.

Børn: Thomas - 6 år- Allan 2 år.

N.B. N.B. N.B. N.B. N.B. N.B. N.B.

Redaktionen stiller jer her på en lille opgave-
Skriv et indlæg under emnet:

"AT GÅ PÅ EFTERSKOLE"

Der vil blive en lille præmie til det indlæg, der
bringes i bladet.

God fornøjelse

(jeres indlæg skal I sende til Odsherreds Efterskole

Jeg sidder ved mit bord
det er koldt derude
verden føles så tom og stor,
jeg kunne give mig til at tude.
Jeg tænker på ondskab og had,
jeg tænker på bådflygtninge og had
jeg tænker på bådflygtninge og krig,
jeg bliver alt andet end glad.
Jeg forestiller mig de sultnes skrig
noget må der kunne gøres
for at fjerne denne nød.
Vi kan da ikke bare kikke på
og se, at alt det sker.
Hver dag er der en ny, der er død,
om en uge er der fler'.
Som jeg er der mange der vil sige
jeg er jo kun en 16 års pige,
jeg kan da ikke hjælpe med.
Men hvis alle hjælper
har bådflygtningene
inden længe et sted,
hvor de altid må være.
Vi må alle hjælpe med
selv om byrden blir' tung at bære.

Tina Andersen

Et øjeblik til eftertanke.

Jesus gik i en båd sammen med sine disciple og sagde til dem: "Lad os tage over på den anden side af søen." De lagde fra land. Jesus faldt i søvn, mens de sejlede, da fur en byge hen over søen, båden tog vænd ind, og de var i livsfare. Disciplene gik da hen til Jesus og vækkede ham og sagde: "Herre, Herre, vi går ned." Jesus rejste sig og råbte til stormen og bølgerne. De lagde sig, og det blev blikstille. Så sagde han til disciplene: "Hvor er jeres tro?"

Men de sagde i frygt og undren til hinanden:

"Hvem er dog han? Storm og sø giver han ordre, og de adlyder."

Vores erfaring siger os, at når det først er blevet uvejret og bølgerne går højt, så bliver det ved indtil det af sig selv holder op igen. Vejret kan nok til tider opføre sig overraskende, men det passer sig selv, det er noget som der ligger udenfor vores evner, at lave om på. Mennesker har ikke og har aldrig haft noget som helst at skulle bestemme over vejret. Her slår vores teknik ikke til.

Og så optræder der i Ny Testamente pludselig en beretning om, at Jesus bare med nogle få ord kan standse et stormvejr. Det må da være fri fantasi, og man kan undres over, at der ikke er en blandt mange, der i tidens løb har haft med bibelen at gøre, der har fået dette urimelige stykke smidt væk.

Men i stedet for at undres over dette, var det måske bedre at prøve om stykket på trods af sin urimelighed

ulle have et eller andet at sige os, der lever i dag. Vejr kan være mange ting. Når det går galt med vores liv, når vi bliver kede af det. Når der pludselig ikke er noget ved det, så kunne man godt bruge betegnelsen "uvejr" om situationen i sindet.

Ligesom disciplene i båden var bange for at blive opslugt af bølgerne, således kan vi også ind imellem føle, at vi er ved at drukne i sorger og bekymringer. Vi kan føle os overtaget af pinden af angst for en eksamen, af sorg over, at en af os, man kom sammen med er gået sin vej, af frygt for, hvad andre siger og tænker om mig. Der er så mange ting, der kan skabe uvejr inden i os, og få os til at føle, at nu er livet ikke værd at leve mere. Nu går det galt alt sammen. Disciplene følte det, da de sad i båden ude midt på havet og bølgerne bogstaveligt gik højt omkring dem. De var helt udstændig magtesløse, kunne intet stille op, der var til at lade sig nedlægge uden at lide. Der var ingen redning.

Men så gjorde de noget, som vi godt må lære af. De kaldte på Jesus. Der står ikke noget om, at de på nogen måde troede han kunne hjælpe dem, men der var bare ingen anden vej. Og så skete miraklet - søen blev på Jesu ord blikvis stille. Disciplene blev ikke med et tryllet ind på sikker land, ligesom vi heller ikke slipper for vanskelighederne i livet, men han skabte ro, så de kunne fortsætte sejladsen. På samme måde kan han idag skabe fred i vores sind, hvis vi bare vil kalde på ham.

Bjarne Jensen

Glimt fra lejrskolen.

Solen skinnede fra en skyfri himmel, da to busser med forventningsfulde lejrskoleelever snoede sig, ad smalle skovveje mod FDF's uddannelsescenter - Sletten - ikke langt fra Himmelbjerget. -

Målet var nået og foran lå en række dage, og viste det sig senere, dage med ligeså godt vejr. - Det blev i de kommende dage arbejdet hårdt. For fleres vedkommende med at få rejst en nødtørfugtig bolig, pressinger og skovbundens kvas, med samt et elektrisk varmeapparat (med-bragt hjemmefra) skulle holde nattekulden ude. - Andre snoede sig i redningsveste og belavede sig på at overmande Juel søens lunefuldheder. Atter andre lappede cykler, og fik næsten skildt cyklerne ad, før de fandt ud af, hvor slangen befandt sig. - I køkkenet blev der lavet mad i store mængder, som skulle hele Silkeborg bespises. Med sikkerhed er alle kartofler i området blevet førtæret.

Dagene gik - ofte var vi spredt for alle vinde, enhver var igang i sin gruppe med aktiviteterne men om aftenen samledes vi om pejsen der fungerede som lejrbrål. Alle s efterhånden mere eller mindre rødmussede ud Det betød ikke længere så meget for pigerne om krøllerne sad rigtig og om skjorteblusen var nyvasket, det var langt vigtigere ting der nu var lagt i vægtskålen - samværets værdier - og de vejlede tungt. Man udvekslede oplevelser, man snakkede om vanskeligheder, der var overvundet, og glædede sig til den kommende dags udfordringer.

lit hvad vi lavede var helt anderledes end det, der normalt fylder vor hverdag. Det bragte nye sider frem hos enhver.

For næsten alle lykkedes det at bestige Himmelbjerget fra øsiden. Det skulle nu heller ikke være så vanskeligt for os, der er vant til at bestige vort hus' mange trapper. Nogen led vist af søvnløshed den ganske uge, det gav sig også tydeligt til udtryk på vejen hjem - alle sov - men selv også med et smil om munden - det havde jo været en vidunderlig uge.

A.E.S.

Uddrag fra et interview med Claus Jørgen Davidsen
i Sjællands Tidende.

"Efterskole. Det er bare sagen. Jeg fik virkelig lyst til at hænge i med lektierne. Jeg havde aldrig klaret at få så godt et resultat hvis jeg var fortsat i folkeskolen. - Så positivt bedømmer Claus Jørgen Davidsen, Odensevej i Møstved sit toårige ophold i Odsherreds efterskole i Fårevøjle.

Claus vil gerne slå et slag for efterskolerne og fortæller eventuelle tvivlere, at efterskoler ikke blot er et sted, man sender unge hen, hvis de ikke kan begå sig andre steder."

"Claus - og måske ikke mindst hans mor, Britta Davidsen føler virkelig, han er blevet "rettet op på efterskolen. Claus har fået en stor portion selvtillid og har meget lettere ved at overskue sin egen situation. - Claus er alene med sin mor og en yngre søster, og da han gik i 8. klasse for et par år siden, luftede han for første gang tanken om at komme hjemmefra og på efterskole."

"Jeg fik anbefalet Odsherreds Efterskole, og jeg skal love for at det er de bedste penge, jeg nogen sinde har givet ud, siger Britta Davidsen."

"Odsherreds Efterskole er en indrømissionsk efterskole. Men, siger Claus, det er slet ikke som mange forestille sig. Der er et ret stramt reglement, som vi skal rette os efter. Men det giver også stor tryghed, når der er noget fast hver dag - og lærerne går meget op i deres job. De holder øje med, om vi læser lektier og for-

venter noget af os - uden at der er et stort pres eller tvang."

"Fra august skal han starte hos A.P. Møller på søfartsskole i Svendborg, men henblik på at blive maskinmester og senere sejle på langfart. Ikke færre end 375 ville gerne det samme som Claus, men kun 25 fik plads. - Optagelsesprøven er skrap, og Claus sender en venlig tanke til Odsherreds efterskole og er overbevist om, at opholdet har gjort ham i stand til at klare strabadserne.

